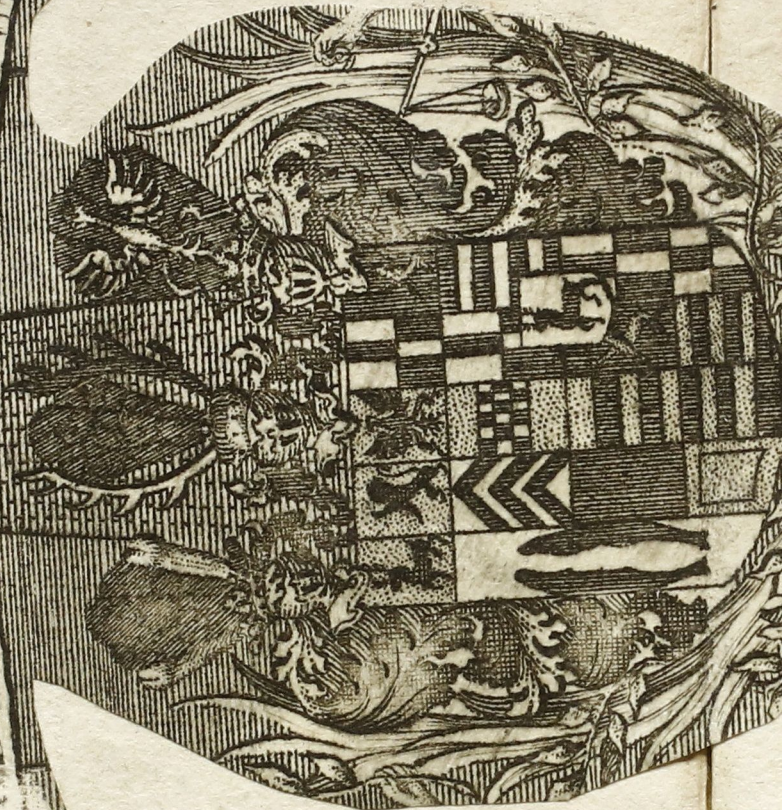

CHRISTIAN ERNST GRAF ZU STOUBENBERG

1. In zekere
Geloofs weg.
1737

2. tuta fides
Vita, 1733

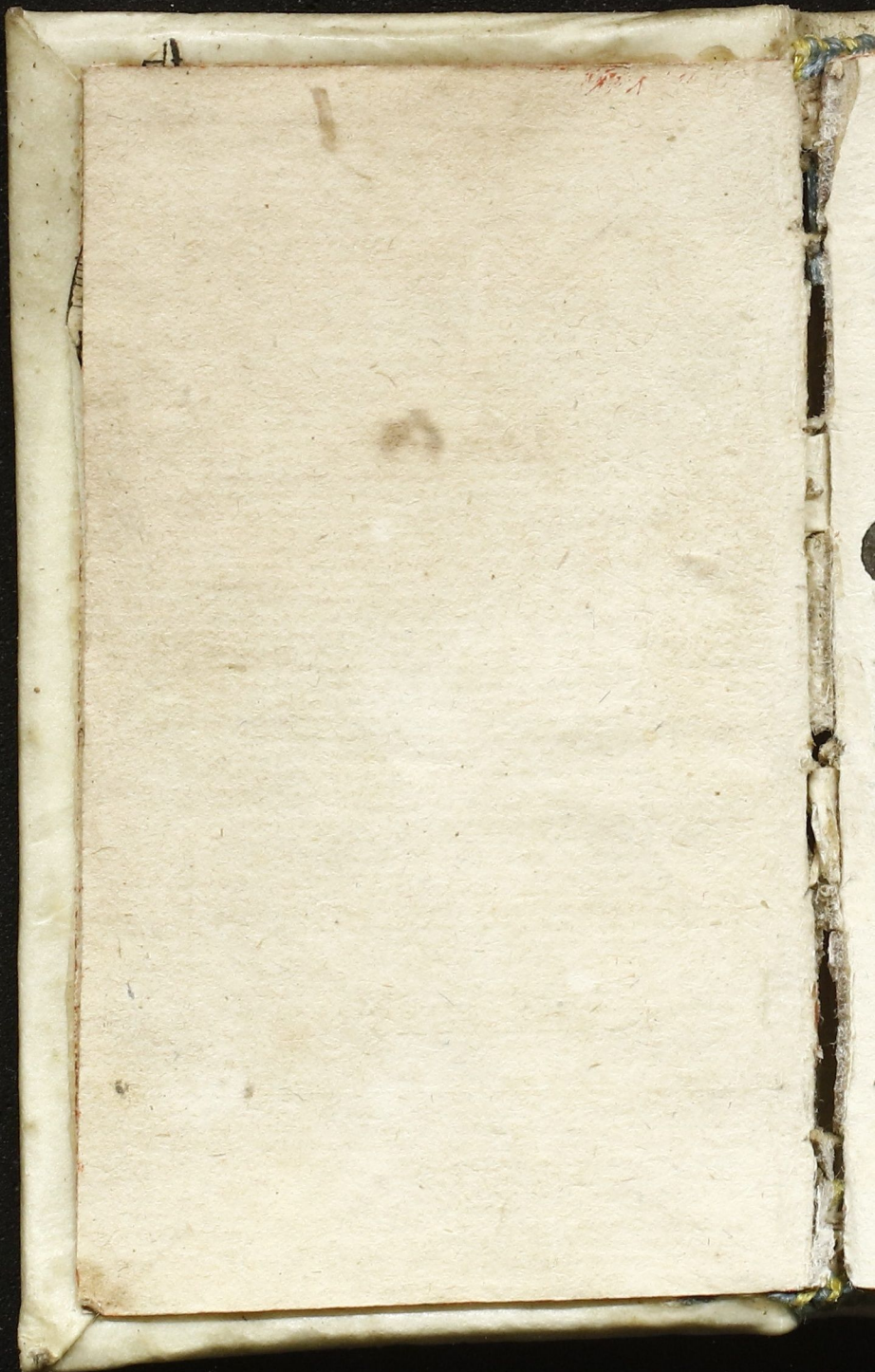

CHRISTIAN ERNST GRAF ZU STOLBERG

1. In Zerkere
Gebohr. Weg.
1737
2. In Ta. J. d. d.
Vida, 1733.

SANCTA
 ATQUE
 TUTA
 FIDEI
 VIA,
 QUA EVANGELII
 LUCE COLLUSTRATUS
 INCEDIT.

Anno 1733.

Joh. Cap XVII. v. 30

Hæc est vita æter-
na, quod te so-
lum verum DE-
um & , quem
misisti, Jesum
Christum cogno-
scant,

HÆc est via fi-
dei, qua vi-
vo, hæc, in
quam, est veritas,
quam ex sacris litte-
ris percepi mente
Spiritus sancti te-
stimonio confir-
mata: hi sunt
a 2 can.

cancelli , intra
 quos curro , ut o-
 mnibus ita evitatis
 deviis præmiū vi-
 tæ adprehendam.
 Ego quidem miser-
 rimum me agno-
 sco hominem , qui &
 connata labe atque
 hinc pravus enatis
 fructibus justissi-
 mam Numinis
 iram

a iram, mortem item
 - temporariam atque
 S cruciatus num-
 - quam finiendos
 . promerui: at vero
 - ipse Dei filius Chri-
 - stus Jesus pro me
 & traditus patrem su-
 e um suo quidem in-
 s terueniente fan-
 - guine propitium
 s mihi reddidit, ita,
 n ^{supra} a 3 ut,

ut, peccatis meis oblivione deletis, ideo iustum me pronunciet, quia fiduciam in nomine unigeniti ipsius filii constituo. Hac fide vere justus sum declaratus, mente sic mea a Spiritu sancto occupata. Inde aurea mihi pax cum Deo orta fuit, patrem hunc meum agnosco, atque eius ita gratia quoque
fre-

fretus certissimo certi-
 us scio, me mortem nec
 visurum nec gustatu-
 rum esse ; sed me, vi-
 tam potius æternam
 consequutum, ex mor-
 te ad vitam eluctatum
 fuisse. Posteaquam ita
 Deus suo me gratuito
 favore complexus est
 interventu fidei in fili-
 um eius Jesum ; hoc æ-
 que ac alio tempore
 justus sum pronuncia-
 tus,

tus, continuo divina
 gratia Spiritusq; sancti
 testimonio, quod, me
 Dei filium esse, decla-
 rat, munitus. Ego qui-
 dem ab omni naxo me
 immunem esse, nequa-
 quam glorior, quin po-
 tius compertum habeo
 eorum iniri numerum
 haud posse, quæ secus
 facta quovis mihi die
 ob oculos Deus ponit,
 certamq; mente teneo
 sen-

sententiam, ea, quorum non memini, longe adhuc numero plurima fore. At vero quoniam ego cum Christo Jesu atque is vicissim mecum conjunctus est, quæ minus bene egi, haud mihi imputantur, Deus ea potius tolerat, non secus atq; pater dilectis suis liberis indulgere solitus. Gratuito autem hocce
 a s ipsi-

ipsius favore nequa-
 quam ad peccandi li-
 bertatē adducor, quin
 contra omni die
 concitor ad mentis
 meæ spiritum magis
 magisq; instaurandum
 DEus namque, bona
 quævis in nobis effici-
 ens, timorem, qui filii
 est, animo meo confert,
 temperatum horrore,
 ex sanctissimæ summi
 DEi majestatis confi-
 dera-

-itqi

deratione orto, quæ,
quomin, gratia divina
ego abutar, impediunt.
Præterea me ceu pal-
mitem purgat, ut ita
plures semper fructus
ferre queam. Vere
mundus sum, verbo
quidem illo interveni-
ente, quod Christus JE-
sus eloquutus fuit,
quodque fide ego ad-
prehendi. Hoc non est
mentis imago aut te-
mere

meb

mere facta mihi ad-
 commodatio. Christus
 vere dilexit me ac mea
 peccata suo quidem
 sanguine sustulit. Feli-
 citas atque salus mea
 vere nituntur peccato-
 rum meorum venia.

DEi munere contigit,
 ut summam, cui natura
 omnes sumus immerfi,
 corruptionem persen-
 tiscerem, agnita dein
 quoq; adhuc, quam iti-
 dem

dem natura omnes circumferimus, impotentia. Tum DEus, fidem in me operatus, intensissimum, quo immerentem me quidem ac miserum complectebatur, amorem mihi manifestavit. Quæ ea ratione comperi, longe certiora mihi sunt iis, quæ in corporis incurunt oculos, quæ item corporeis percipiuntur
au-

auribus, ac quæ tandem corporis mei palpantur manus. Ea, quæ sunt naturæ, ab iis, quæ sunt gratiæ effecta, lucem item a tenebris atq; mentis vanas imagines ab eo, quod verum est, discernere ipso DEO magistro edoctus sum. Deus porro non solum ita fidelis est, ut peccatorum nobis concedat veniam, sed adeo justus

stus quoq; est, ut ab omni iniquitate nos emundet. Quapropter ea etiam, quæ perperam ac inique egi, illi confiteor, precatus, ut magis magisque ab istis me velit abluere. Id quod ex animi etiam voto mihi obtingit, peccatorum insultibus obluenti cumq; iisdem pugnanti non meis equidem viribus sed

sed potius Spiritus sanctus
 Etiam adiutus virtute, qui
 videlicet in me habitat
 & operatur. Fide in JE-
 sum cuncta exorior, fi-
 de agere ea pergo, fide
 tandem ista quoque fi-
 nio. Dum meo ipsius
 nisu operari plane de-
 finam, agnoscens, me
 non nisi, quod malum
 est, perpetrare nec ideo
 propius meo labore ad
 DEum hujusq; lumen
 pos-

posse accedere ; contra
 vero dum sola DEi gra-
 tia innixus, oculis qua-
 si intentis agnum il-
 lum sanctissimum, cui
 mea imposita sunt pec-
 cata, contuear hujusq;
 tinctus sanguine patri
 accedam ; novæ mihi
 vires conferuntur, ita,
 ut fidem tamquam cœ-
 leste aliquod lumen ac
 ignem mente mea per-
 cipiam Christi q; melli-
 tissi-

b

tissimum amorem ego
degustem, quo effici-
tur, ut homo interior
frugiferæ arboris in-
star flosculos, amœnissi-
mum suavissimumque
odorem exspirantes,
protrudat, qui in fru-
ctus abeunt Deo pari-
ter atq; hominibus lon-
ge gratissimos. Via, qua
justum DEUS me pro-
nunciavit, neatiquam
ab ista diversa est, quæ
ad

ad peccatorum exuen-
 das reliquias me addu-
 cit; sed unica saltem est
 via nimirum Christus,
 qui est via, veritas atq;
 vita. Quemadmodum
 non nisi solo Christo
 confisus, male facto-
 rum expeto remissio-
 nem; sic ipso quoq; so-
 lo huiusq; solius gra-
 tia atque virtute inni-
 xus, fidei amoris item
 atque spei incrementa
 b. 2. ego

ego capio longe latissi-
 ma. Quin, non nisi id
 mihi, saltim incumbit,
 ut in gratia ac nova
 mente, quam filius Dei
 dono mihi dedit. (ut
 videlicet veracem & co-
 gnoscam & in eodem
 sim maneamque) per-
 sistam nec ab eadem
 discedam; ea namq; ra-
 tione quæ DEUS in me
 exorsus fuit, rite ac ex
 animi sententia perficiun-

ciuntur. Enim vero
mea ope haud indiget
Deus ad sui operis con-
summationem Quod si
spiritui sancto operan-
ti haut renitens, æque
ac infans in matris ute-
ro parari me saltem pa-
tiam ; ea omnia in me
ipse efficit, quæ accepta
gratave ipsi sunt. Ta-
men nequaquam his
veniam mihi concedit,
veræ tranquillitatis no-
mine

mine in foediffimum
 torporis ac pigritiae vi-
 tium incaute prola-
 bendi quarendive qui-
 etem ac pacem in iis,
 quae naturae viribus
 sunt admissa. Hac nam-
 q; eadem ratione praeter
 opinionem omnem
 operans ipsius gratia
 excuteretur. Spiritus
 eius vivificus omni
 tempore operari cupit.
 Hujus qui non perpe-
 tuo

quo admittit flumina, se-
p̄sius operationem,
haud impedire, ne au-
deat adserere. Nihilo
tamen fecius ullum
quemquam operatio-
nibus suis defatigat.
Etenim suavi amœnaq;
ratione animũ mover.
Huj⁹ divina virtute qui
innocentissimo agni
sanguine intervenien-
te justum sese agnoscit,
idei amorisq;, ut ajunt,

b 4

alis

alis sursum ferri facili-
 mo negotio poterit.
 Qui mente sunt demis-
 sa, iis bene cupit domi-
 nus Omnis namq; Spi-
 ritus. sancti gratia ani-
 morum submissorum
 in vallem demanat. At
 vera mentis submissio
 non nisi ex justificatio-
 ne, quæ gratis contingit,
 oritur. Quamdiu enim
 homo nihil in se quidem
 quidquã agnoscit; simul
 au.

autem quævis in Chri-
 sto reperit; animus illi-
 us cœlesti fruens pace,
 exsilit, a DEO refocilla-
 tus firmatusq;. Simulac
 vero mens elata non u-
 nice ex peccatorum re-
 missione suam salutem
 petat obtineatque, in
 viam deflectit, quæ so-
 licitudinum atque mo-
 lestiarum plena est. At-
 tamen & horas suas
 DEUS constituit, qui-
 bus

bus tentare suos eosq;
 ad submissionem eru-
 dire solet. Atque ut ho-
 mini, quæ corruptio
 ejus in animo adhuc
 abscondita sit, magis
 magisque innotescat,
 tentationes subeat, o-
 portet, etiam si de recto
 tramite non decesserit.
 Quam facile vero ab
 angusta hacce via de-
 flectimus! quam facile
 imprudentes mente
 quid

quid concipimus, quo
 præter expectationem
 filiali, ut loquuntur,
 simplicitate excidere
 possumus, fortean opi-
 nati, ad meliora rectio-
 raq; nos magis magis-
 que adspiraturos esse,
 quum interea tamen
 sensim sensimque ex
 evangelii ad legis, ut
 vocant, revertamur sta-
 tum. Nam evangelium
 angelica simplicitate se
 se

se commendat, homini
 mentem, quæ filiorum
 est, amoreq; erga quos-
 vis alios mellitissimo
 repletam, largitur. In-
 gens eius est claritas, est
 lumen penetrans, pu-
 rissimum pacis flumen,
 omisso sui ipsius ope-
 ris, fruitio ususve DEi
 atque ipsius beatitatis.
 Is felicissimus est. Qui
 ab hoc fine dimoveri se
 haud passus fuerit,
 quod

quod quidem facile potest evenire non Christum solum intuenti, respicienti potius ad aliorum vitam moresque, æquo item altius cogitatur atque iustocius interioris, ut nominant, hominis incrementa majora capturo. Nemo quisquam vel unicum cubitum suæ staturæ poterit adponere, licet anxie de eo
so-

solicitus fit. Id quod
ad interiorem ita di-
ctum hominem potest
ad commodari. Ad eam
viam unusquisq; natu-
ra proclivis est, ut non
nisi vitæ sanctioris stu-
dio ad perfectionis
gradum se pertingere
posse arbitretur. Longe
alia vero DEi via est.
Eum namque, qui sibi
aliquid videtur esse, de-
struit, ut omnis ita soli
ipsi

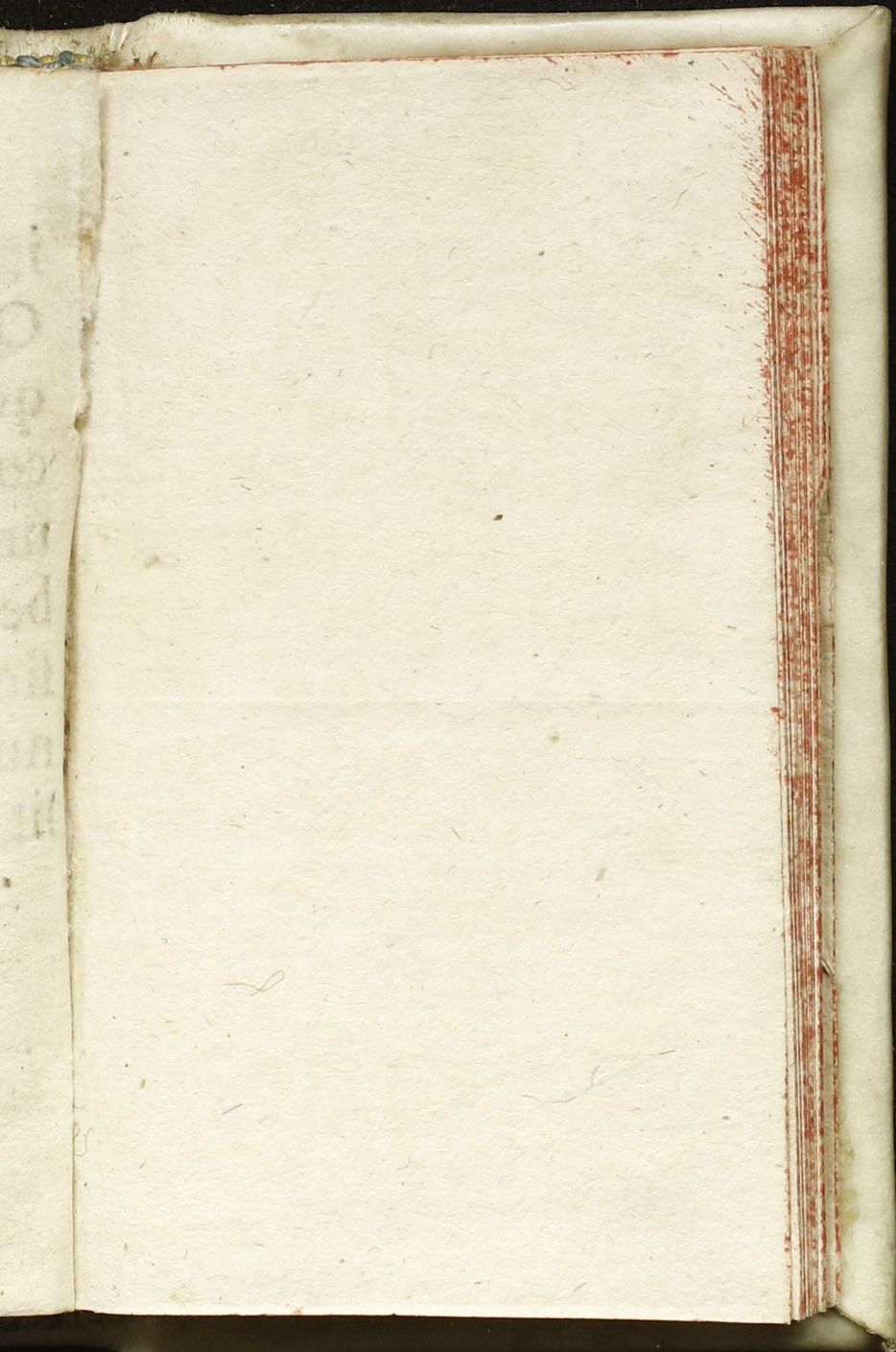
ipsi deferatur gloria.
Quæ res omnis sequentibus hisce verbis continetur: Qui in filium credit, æternam habet vitam. Tuus, dulcissime JESU, Spiritus numquam non me velit in recta veritatis via ducere.

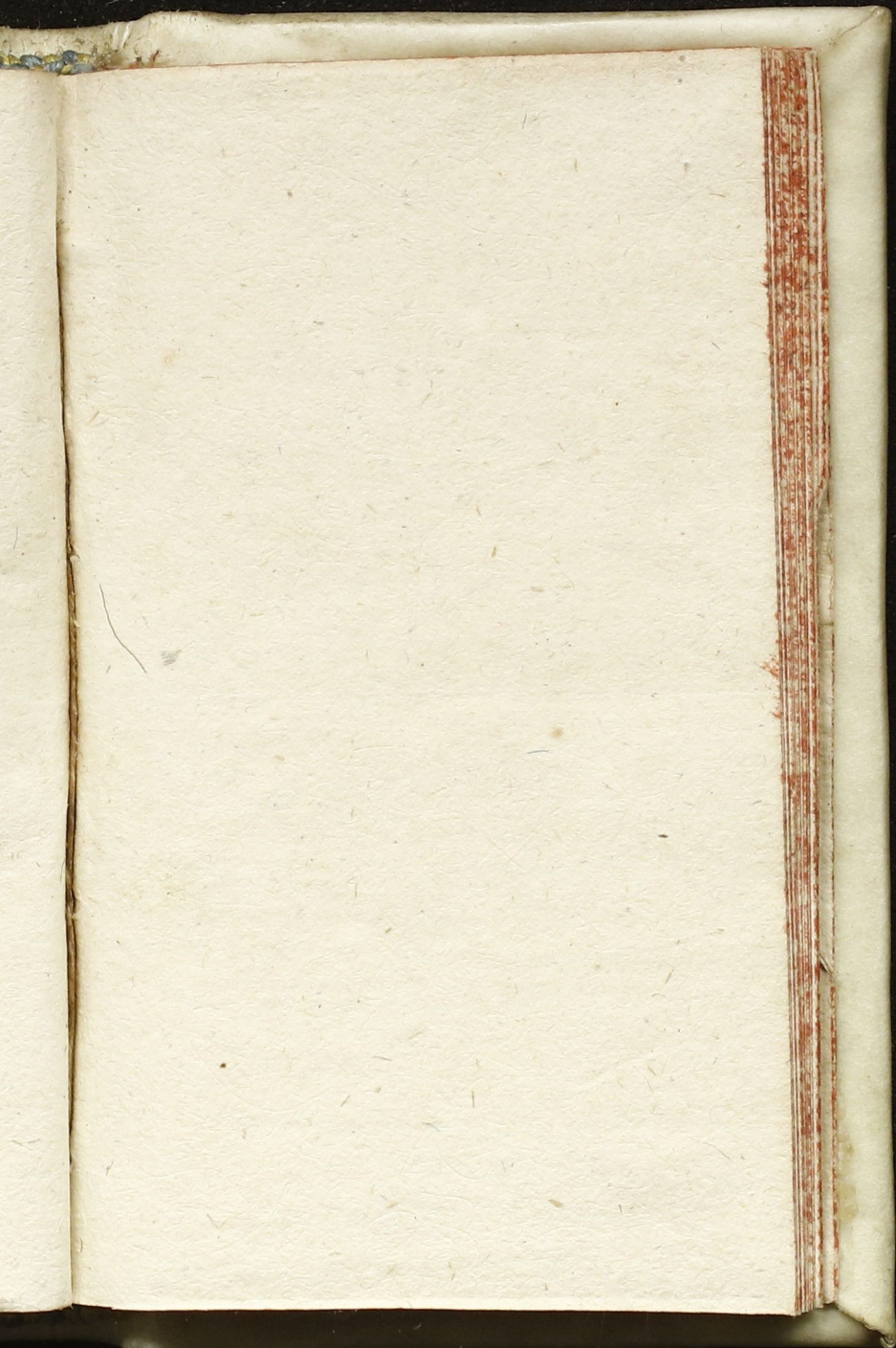
17

108 dicitur gloria
Ora pro omnibus
quod adus hinc ve
contingit. Quia illi
tam credidit. etiam ha
de vultum. et in dolo
fuit. Iste, spiritus
numquam non me ve
in illi recta voluntate
dicitur.

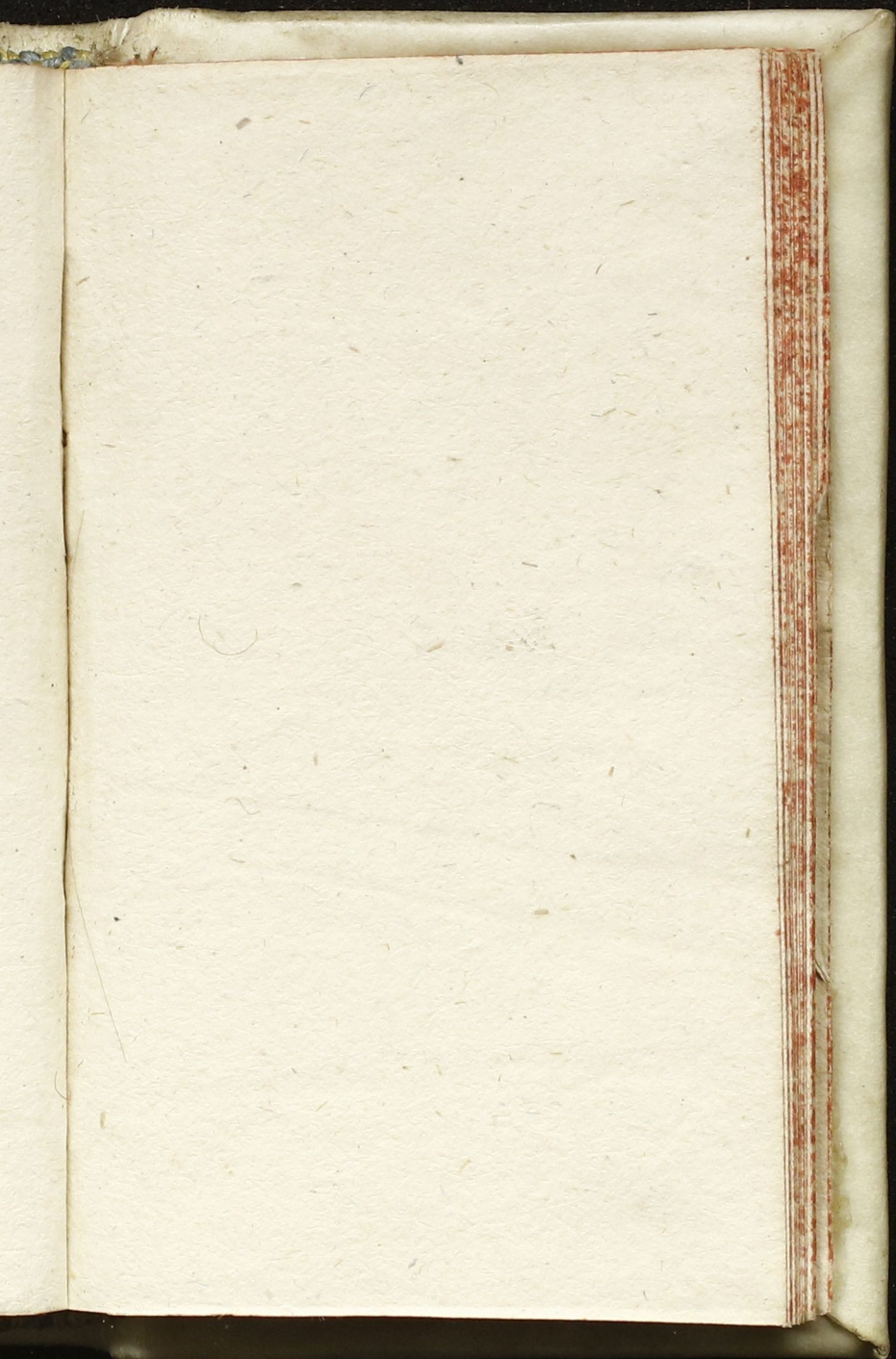

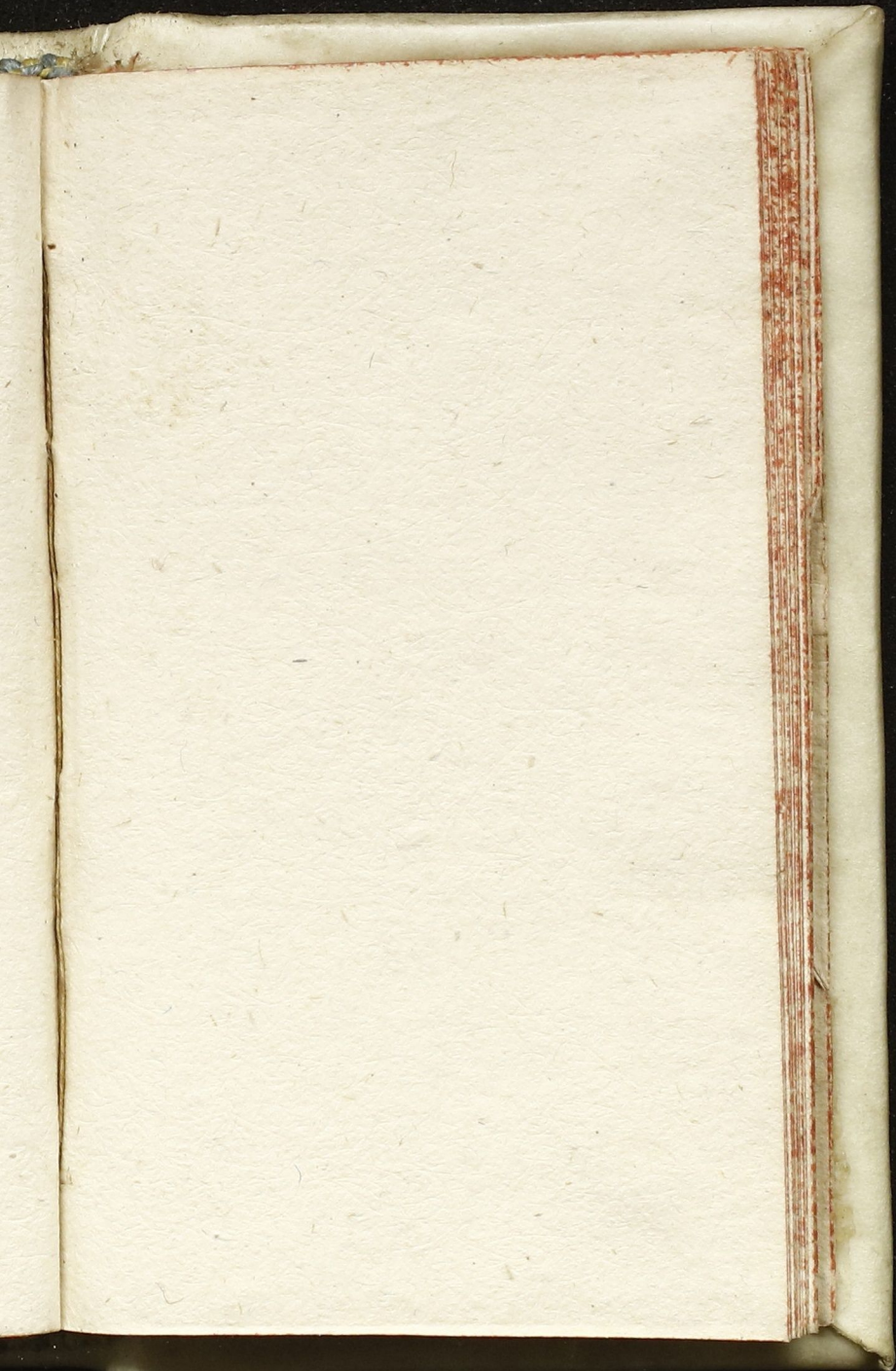

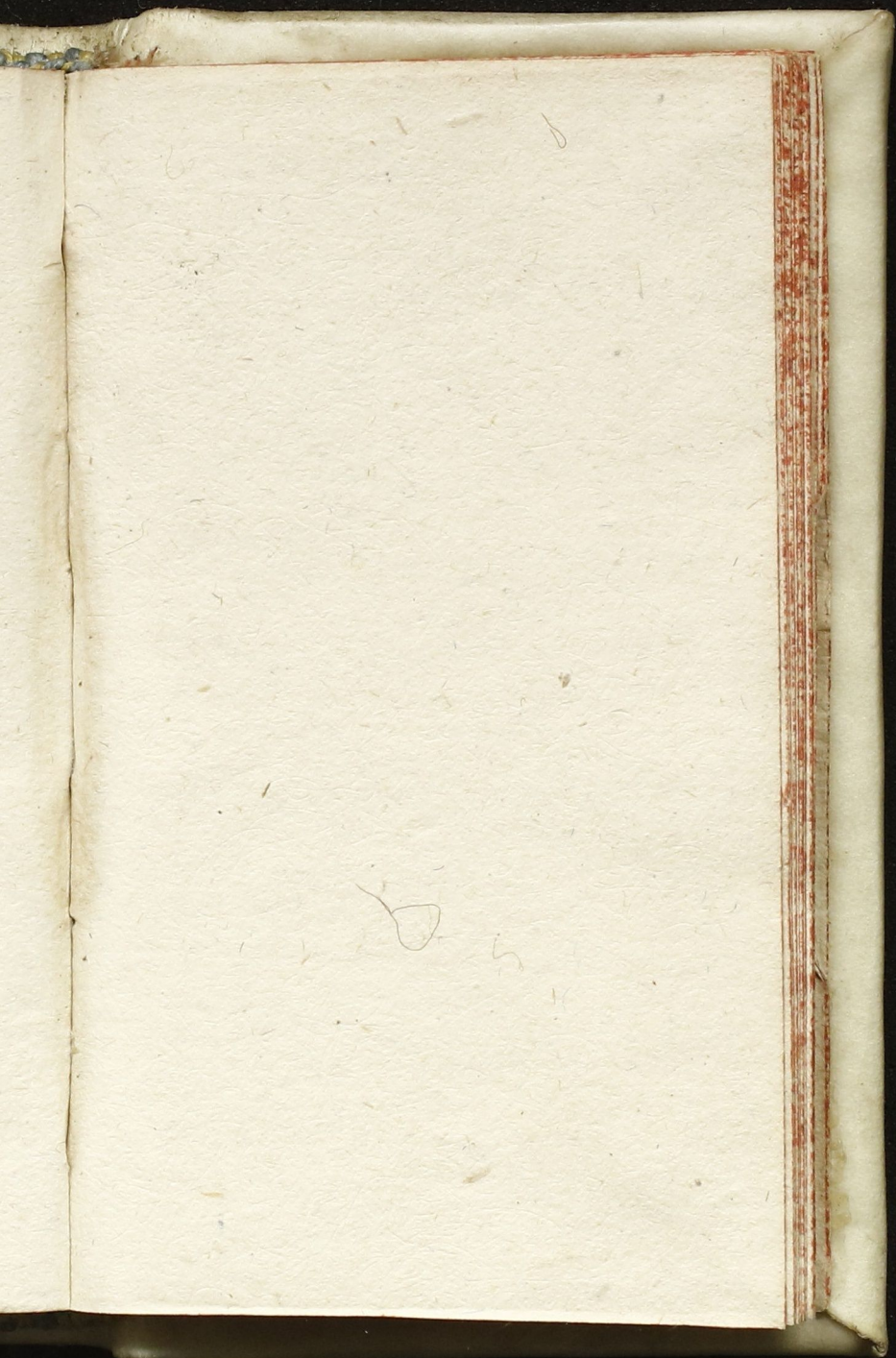

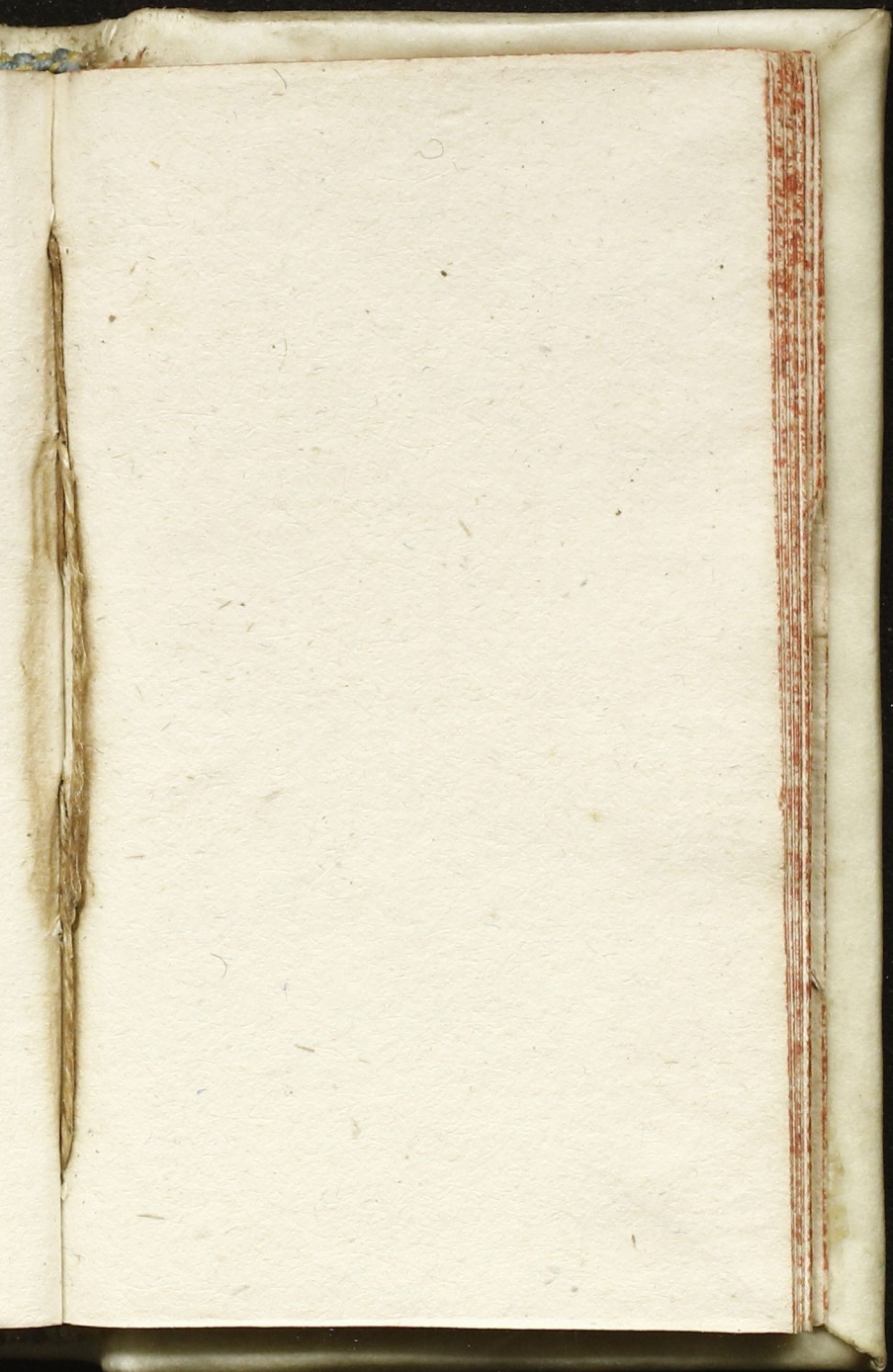

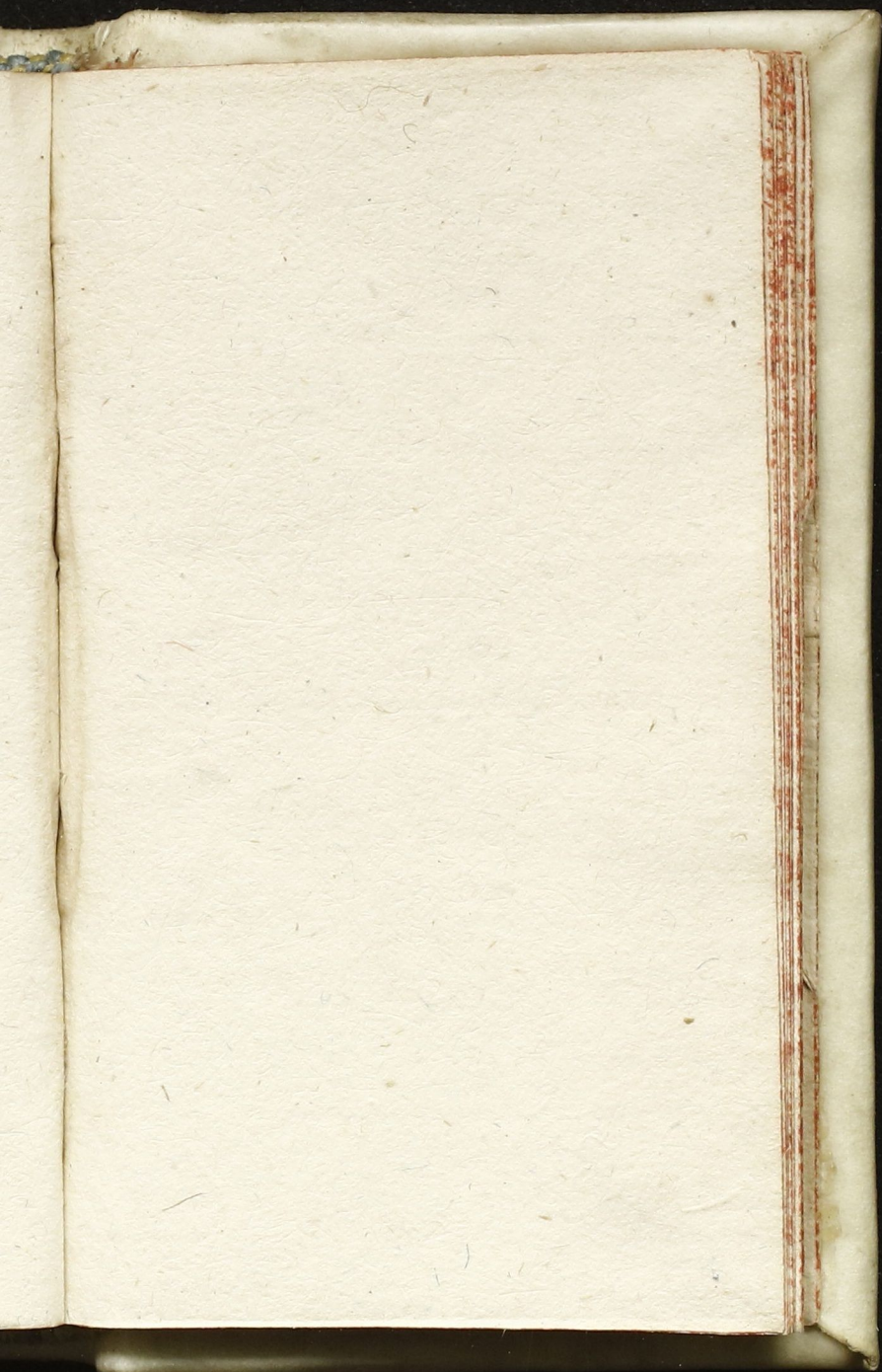

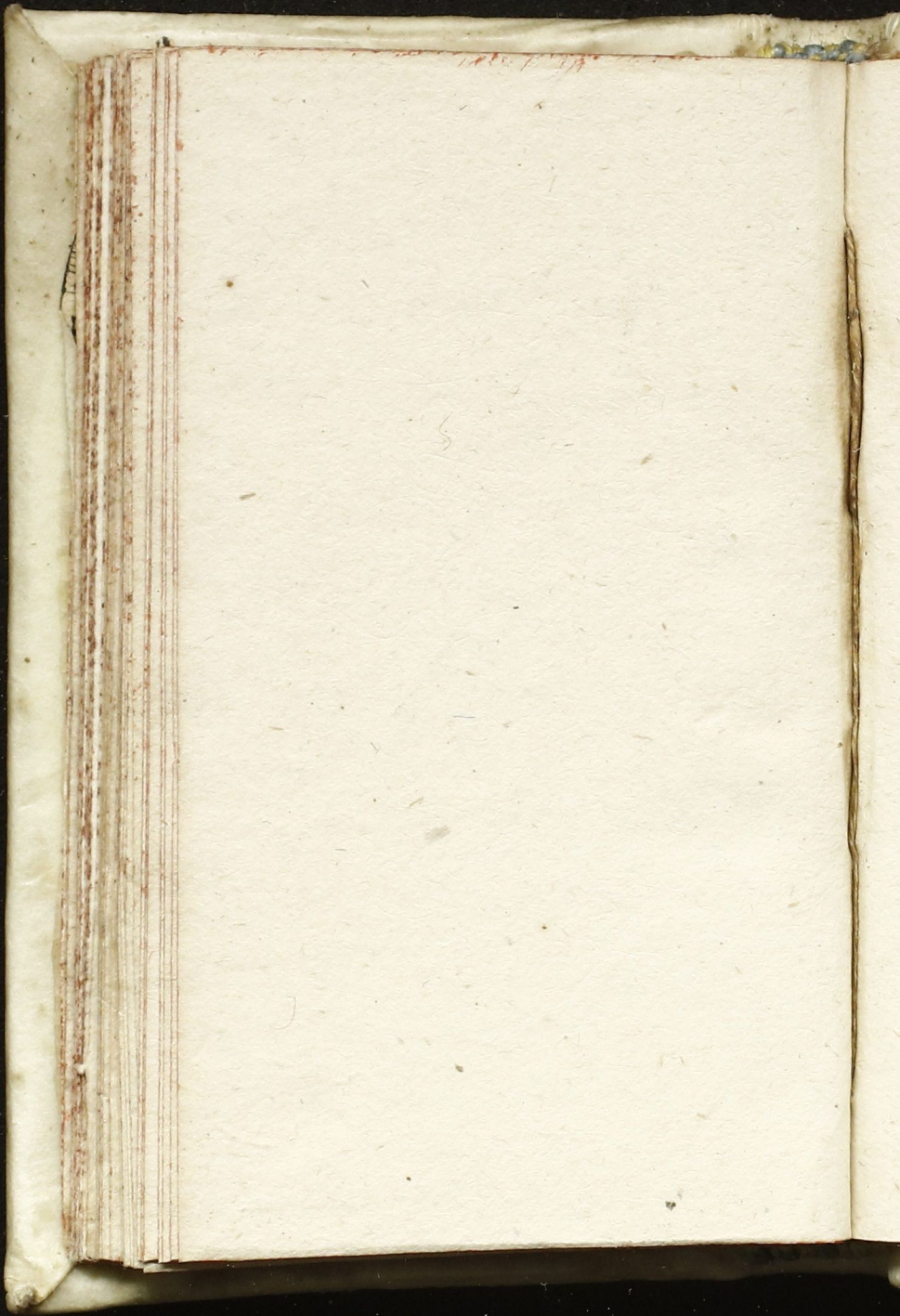

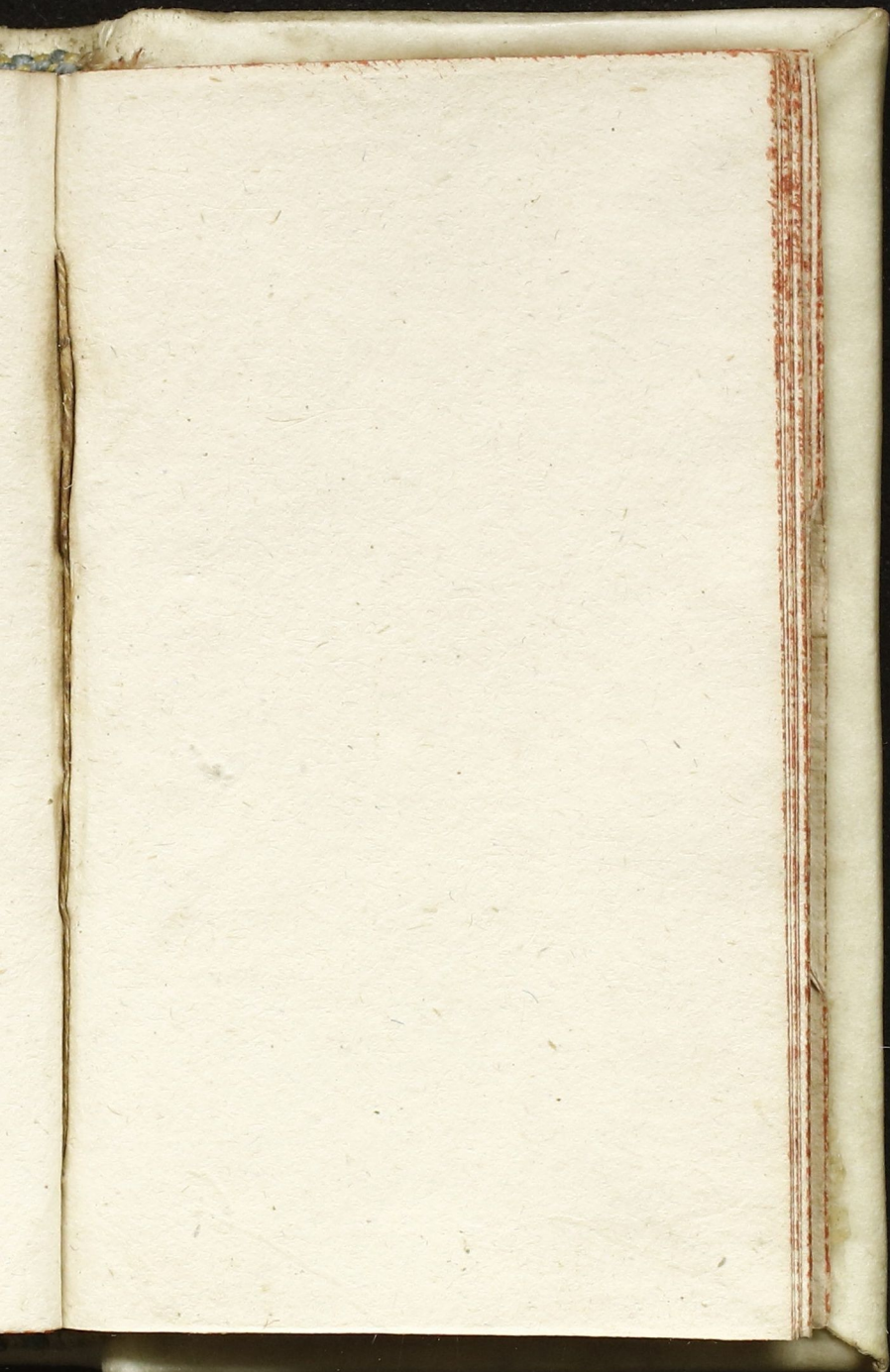

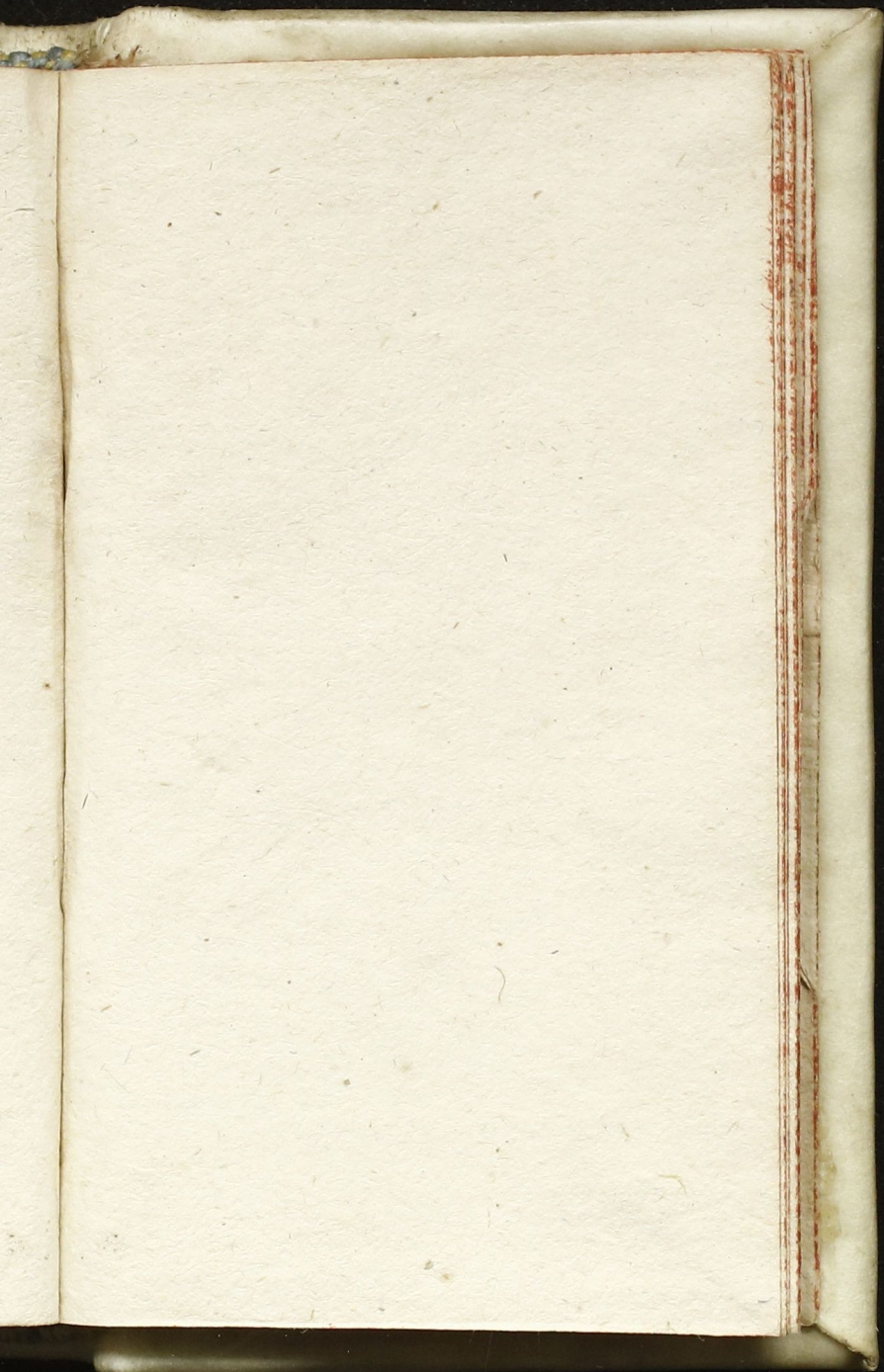

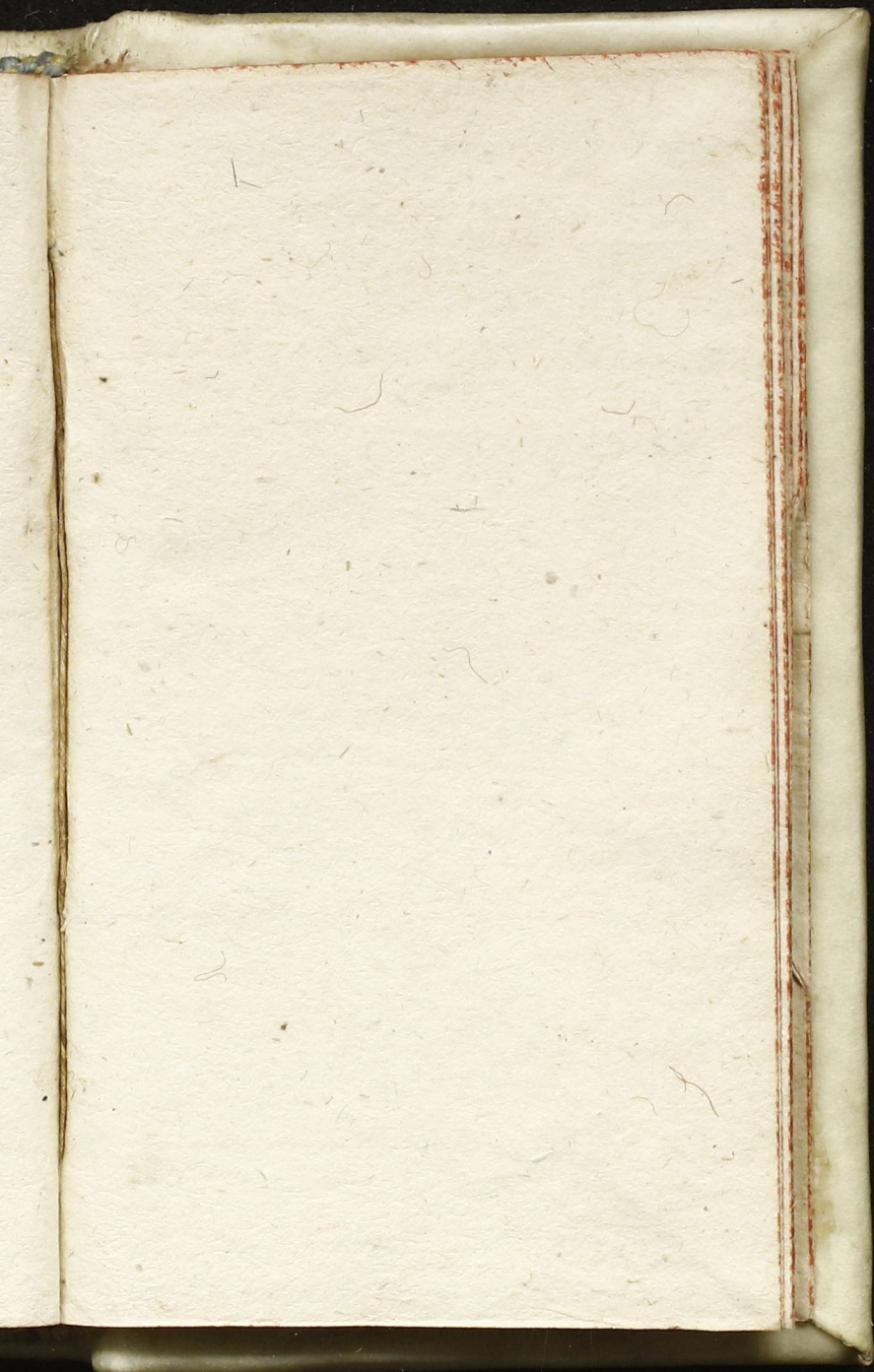

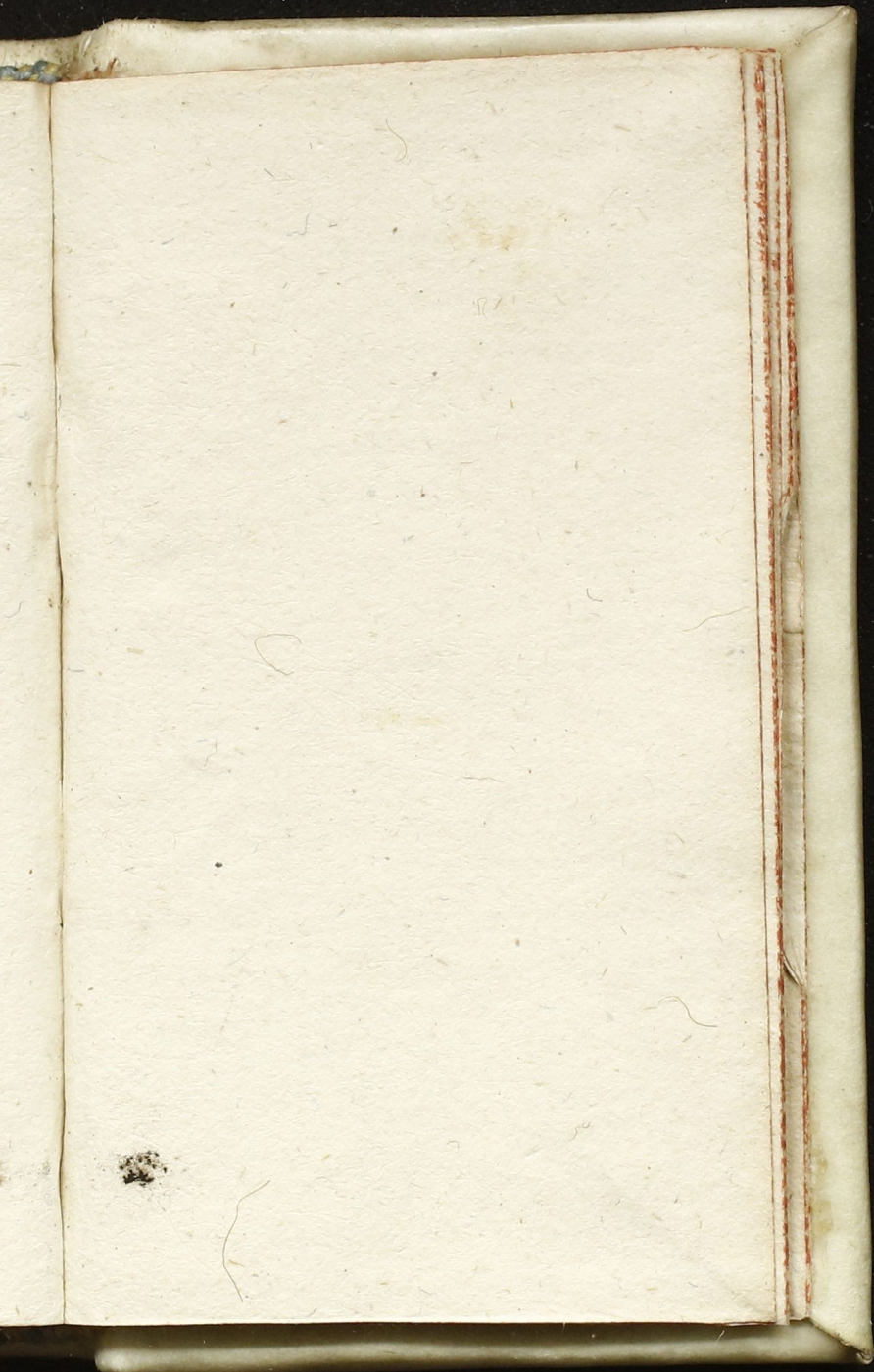

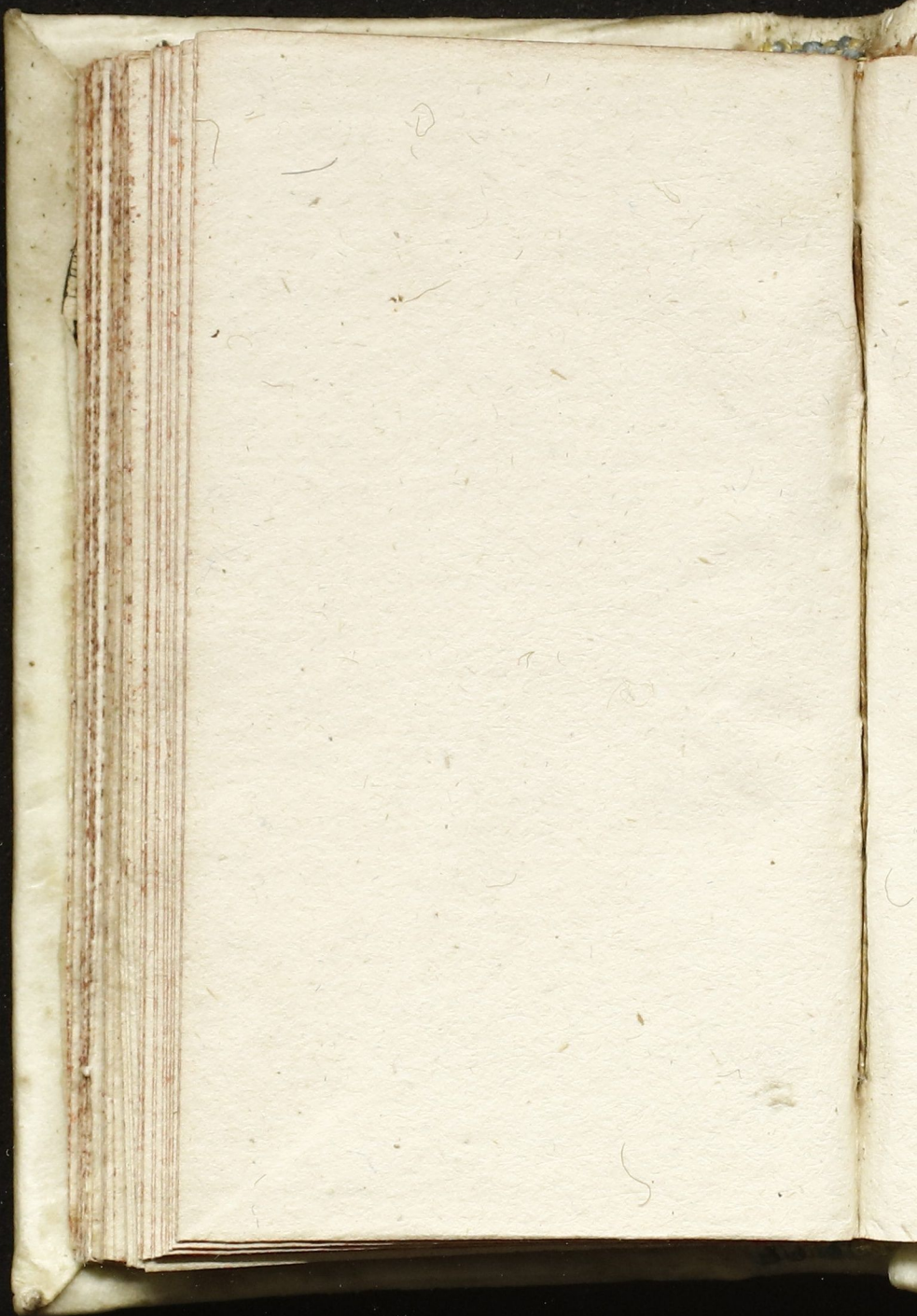

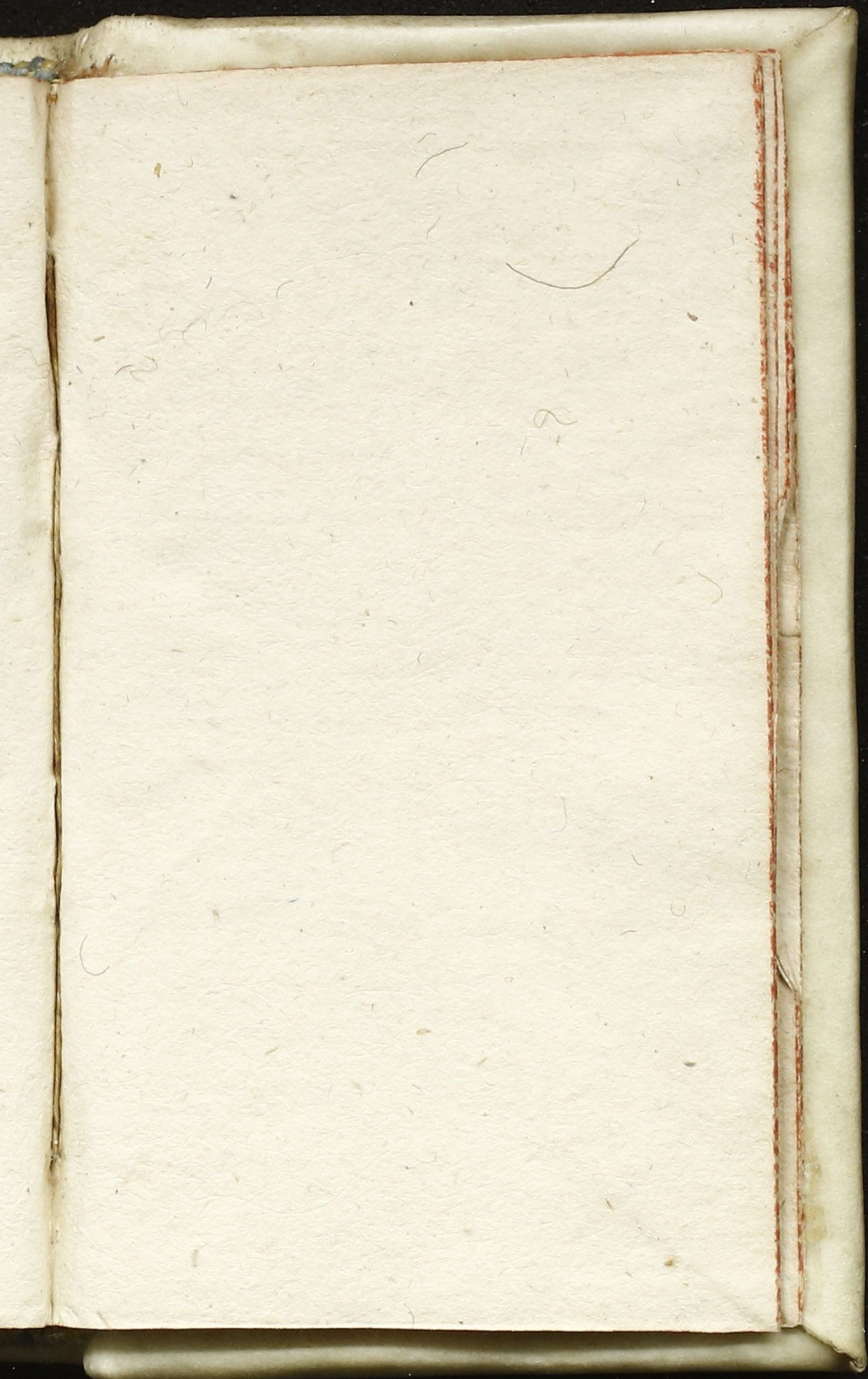

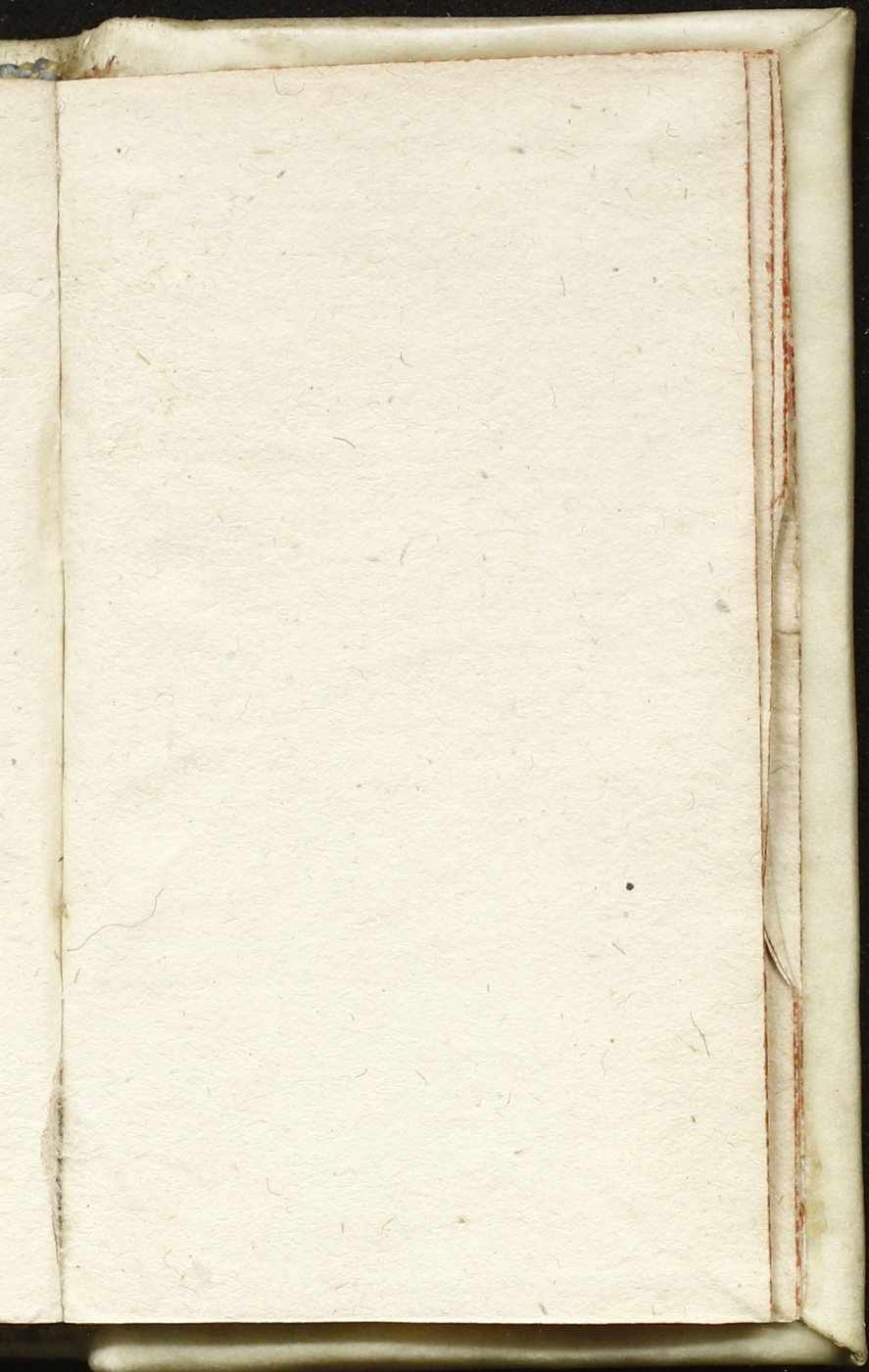

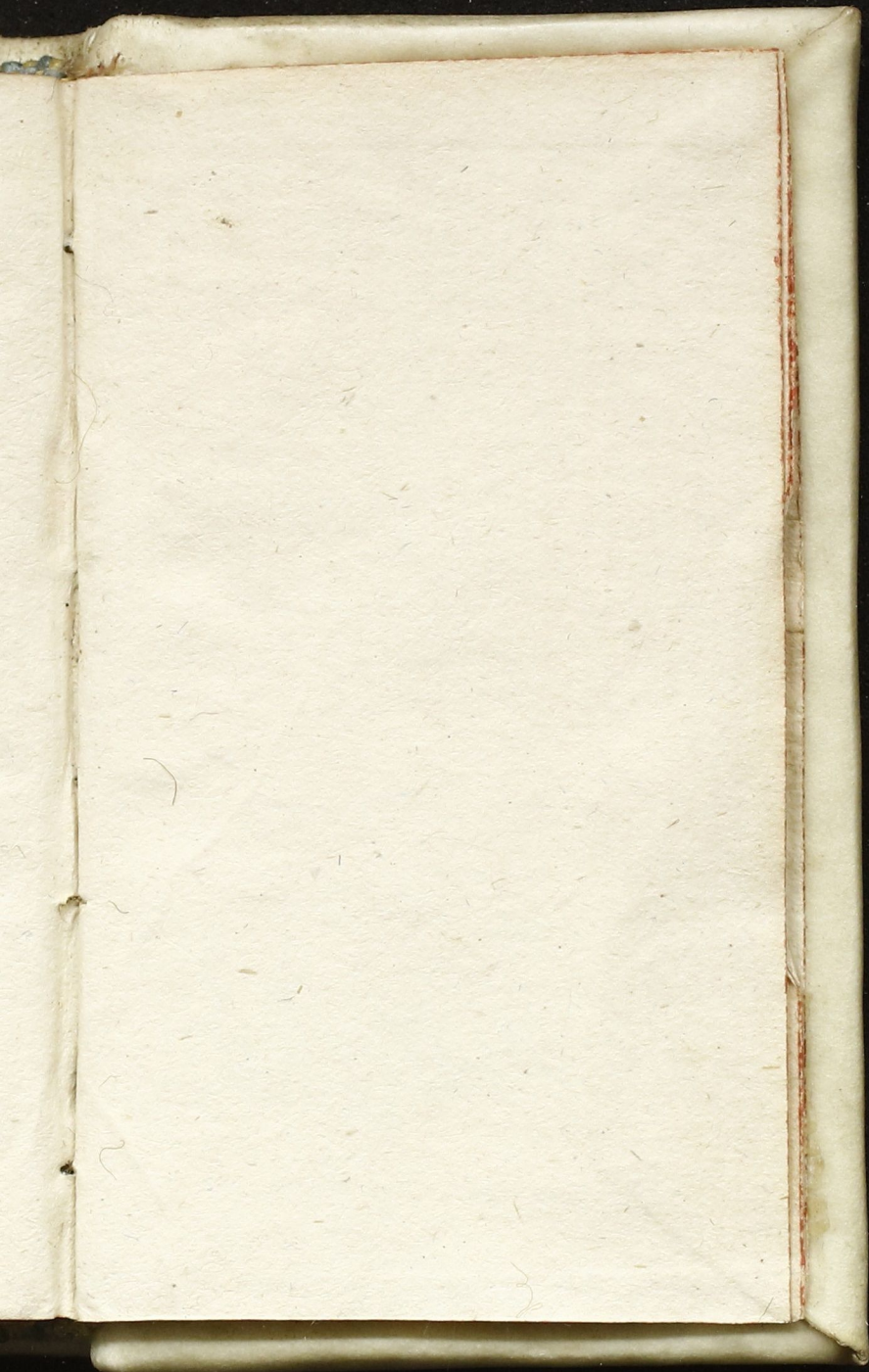

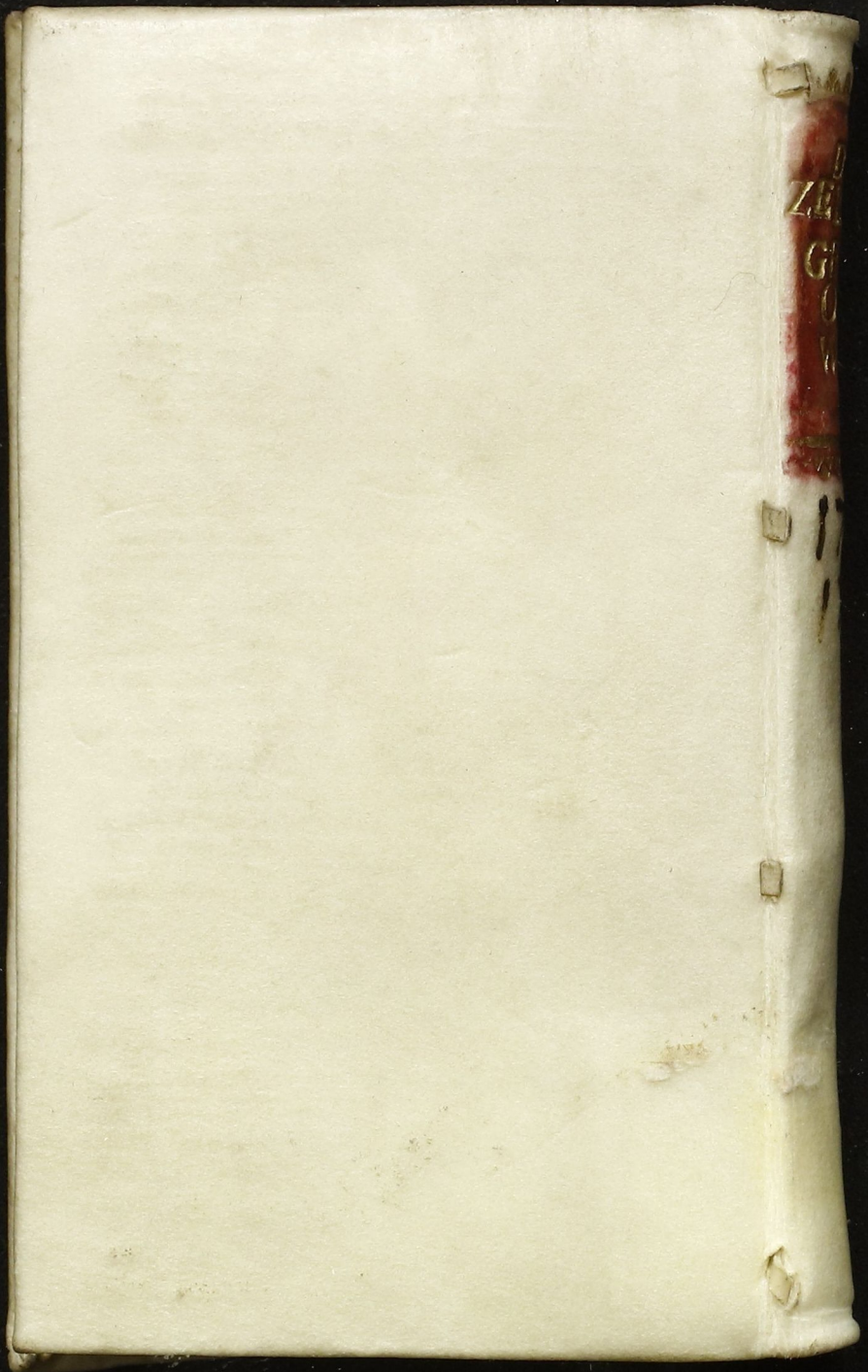

He 655 m.

Inh

Z
G

(28)

*den Zoone geloofst die heeft
het Eeuwige Leven.*

Heere JEZU, uwen
Goeden Geest leyde my
op eene effene Baan.

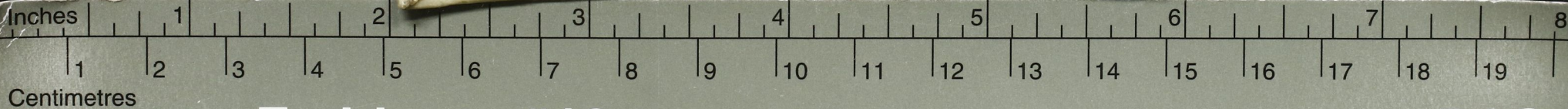

2

SANCTA
ATQVE
TUTA
FIDEI
VIA,

QUA EVANGELII
LUCE COLLUSTRATUS
INCEDIT.

Anno 1733.

Farbkarte #13

B.I.G.

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

